

LOF VAN DE „LA”

Afdeeling electriciteit

aan dezelfde eischen van degelijkheid beantwoorden als een bestendige. De materialen, of ze duurzaam zijn of niet, dienen eenvoudig aangewend zooals ze zijn, zonder bluf, en in die voorwaarden alleen kan er gepoogd worden ook æsthetisch iets te bereiken, want indien het respect van de materie de grondslag niet is van den bouw, kan er niets waardevols uit groeien. Wie aan camouflage doet, wie een materiaal wil promoveeren tot iets wat het niet is, loopt mis. De acht en twintig architecten die de „LA” gebouwd hebben — Hans Hofmann, hoofdarchitect, Dr Roland Rohn, F. Scheibler, O. Dreyer, Hermann Baur, A. Itten, Josef Schütz, R. Winkler, H. Lenzinger, Alfred Gradmann, K. Egender, E. Roth, L. A. Boedreker, E. F. Burckhardt, Hans Fischli, Joh. Freytag, Charles Thévenaz, A. Hoechel, W. Henauer, A. Oeschger, Heinrich Bräm, Max Kopp, K. Kündig, Karl Knell, Martin Risch, P. Lavenex, Jean-Pierre Vouga en Rino Tami — hebben dit uitstekend begrepen. Zij hebben in hoofdzaak hout, glas en eterniet gebruikt. Het zijn wat men kan noemen arme materialen. Maar de kunst wordt niet bepaald door den rijkdom van het materiaal, wel door zijn substantie. Het eerlijk aanwenden van de ge-